

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

42. Tribulatio præservat à peccato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

nisi ut tua virtus, &c. clucescat? **A** multo pretiosior auro, quod per ignem probatur, invenitur in laudem, &c. Ad hunc lapidem vellem te perfectum cognoscere. Fiater, ad hunc tuas devotiones explorare, nondum te bene novi: *Tange, tange* eum. Ubi Gregor. Nemo quantum profecerit, nisi inter adversa cognoscit: quantum quisque gratia in tranquillitate mentis percipere, in adversitate perturbationis ostendit. *In igne probatur aurum, homines* **Eccl. 2.** *verò receptibiles in camino tribulationis, &c.* **B** *Qui acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.* Lapis Lydius probans, an homo **Tob. 12.** sis perfectus.

Huc optime facit, quod observat Hieron. in factum David, cum panes illos à Sacerdote poposcit. David, inquit, non erat de Sacerdotibus, non licebat ei comedere panes propositionis, sed quia persecutio Saül virtutum illius profectus erat, propterea in fuga sua, dum nescit, subito Antistes efficitur, & non violat mandatum Dei. Sic ille. Ubi expende illud, subito Antistes efficitur, quod est vitæ perfectioris, quin etiam perfectus.

Tribulati, magnis itineribus ad perfectionem ambulant. *Euntes ibant, & sebant,* hoc est, quia sebant. Quid dico ambulant? Properant: *Multiplicata sunt infirmitates eorum, postea acceleraverunt.* Per patientiam curramus, inquit Paulus **Hebræor. 12.** Quid dico, accelerant? Currunt, volant. *Homo nascitur ad laborem, & arvis,* hoc est, ut avis ad volandum. Quid dico, volant ad perfectionem? Jam eam adepti sunt. *Nostra autem conversatio in calis est.*

Ut Jobum tribulatio perfecit! Ante tribulationem dicenti Domino ad Satan: *Nunquid, &c.* hoc est, Invenirent pores, & calumniator, in hoc viro imperfectionem? Respondit dæmon: *Nunquid Job frustra timet Deum? Nōne, &c.* quasi diceret: Deest probatio patientiæ, nondum constat esse perfectum. Tunc Deus, *Ecce in manu tua est, &c.* post ulcus pessimum à planta pedis, &c. Mirum non est ausus amplius adesse, nec ultra apparuit, quin obstructum est os ejus impudentissimum, & patientia illius perterrefactus obmutuit, &c. *Patientia, patientia, fratres, opus perfectum habet.* Esto dicatur aliquis vir probus, si tribulatus non est, non erit sic perfectus, & integer, ut in nullo deficiat: *At Patientia, inquit Jacobus, opus perfectum habet, ut sitis perfecti, & integri in nullo deficientes.* Tribulatio est lapis Lydius, *Ut probatio fidei vestrae*

A multo pretiosior auro, quod per ignem probatur, invenitur in laudem, &c. Ad hunc lapidem vellem te perfectum cognoscere. Fiater, ad hunc tuas devotiones explorare, nondum te bene novi: *Tange, tange* eum. Ubi Gregor. Nemo quantum profecerit, nisi inter adversa cognoscit: quantum quisque gratia in tranquillitate mentis percipere, in adversitate perturbationis ostendit. *In igne probatur aurum, homines* **Eccl. 2.** *verò receptibiles in camino tribulationis, &c.* **B** *Qui acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.* Lapis Lydius probans, an homo **Tob. 12.** sis perfectus.

Ad hunc lapidem ut probavit Abraham! *Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac,* **Gen. 22.** *& offer illum ibi super unum montium, quem monstravero tibi.* Quodlibet verbum probatio erat, immò multæ, ac gravissimæ probationes erant, ut divinè **D. Thom. de** erudit. **Princ. lib. 5. c. 26.** post quas: *Nunc cognovi, inquit, quod timeas Dominum.*

Tribulatio præservat à peccato.

PUNCTUM XLII.

D I sibi voluerunt Apostoli, cum Dominum interrogaverunt: *Quis peccavit, hic, (cæcus natus) an parentes ejus, ut cæcus nasceretur?* Non aded rudes, ac simplices erant Apostoli, inquit Leontius, ut crederent, hominem nondum natum posse peccare, sed ejus erant opinionis, Deum à prævisis peccatis per cæcitatem eum præservare voluisse. Præsciens enim Deus, quosdam multa peccata posse committere, flagellat eos, ne peccent, quia utilius est frangili laboribus ad salutem, quam remanere incolumes ad damnationem.

Proficiscitur Abraham cum uxore in regnum Abimelec, mox sublata est mulier in domum Regis. Unde eam non tetigit? *Ego custodivi te, inquis Deus, ne peccares.* Custodivi, retinui, repressi, sic Eugubin. Quâ id ratione? *Josephus.* Morbo gravi, ac Medicis ignoto, quo **Abimelech morbo servatus ab adulterio.** **Gen. 20.** **Eugub. Josephus.** cum

eum impeditur, ne quid in Saram pos-
ser.

Ecl. 31.
Ecl. 10.

O quam verum illud! *Infirmas gravia
sobriam facit animam, & curatio cessare faciet
peccata maxima.* Cedite enim, ut ait Titel.

August. l. 1.
Conf. 11.

ad purgationem peccatorum præterito-
rum, & à futuris custodit. Augustinus
morbo correptus ut Baptismum petit!
Quodam die pressus stomachi dolores:
Vidisti, Deus meus, quo motu animi, qua
fide Baptismum Christi tui flagita vi à pic-
tate matris meæ, & matris omnium no-
strorum Ecclesiæ tuæ. Et infra: Et ecce
excipior ibi flagello agrudinis corpora-
lis, & ibam jam ad Inferos, portans omnia
mala, quæ commiseram, & in te, & in me,
& in alios. Pro quo toties in Soliloquiis:
Quis me tenuit? quis, ne illuc præceps
irem, prohibuit?

Idem l. 5. c. 9.

Idem in So-
liloq.

Idcirco finit quandoque Deus, ut erus,
aut brachium frangatur, ut oculus lumi-
ne privetur, &c. Nunquid nostis dicti il-
lius apud Matth. interpretationem: *Me-
lius est debilem, vel claudum intrare in regnū
celorum, quam, &c.* Nunquā novi, posse
claudicantem aliquem, aut mancum cæ-
lum ingredi, sed certè credo, eum, qui il-
luc intraturus est, defectum nullum, aut
corporis vitium habiturum. Verū non
id volunt verba Christi, quod cæcus ali-
quis, vel claudus illuc sit intraturus, sed
hoc, nimirā si claudus non fuisset, si cæ-
cus, si emolumentis carnalibus, divitiis,
liberis orbarus non esses, ad cælum ne-
quaquam pervenisses: pervenisti autem,
quia Deus te oculo, aut filio privavit;
quia hisce in rebus inferioribus te man-
cum fecit, quod si eum oculum habuisses,
si prosperè per hæc terrena omnia deam-
bulasses, in barathrum, heu, ut præceps
ruisses!

Matth. 10.
Cæci, & clau-
di quomodo cæ-
lum intrant.

Ibat Propheta ille maledicturus popu-
lo Dei, at ecce asina, supra quam sedebat,
subtus eum cecidit, pedemque sedentis
attrivit: tunc aperuit Dominus oculos
Balaam, & vidit Angelum evaginato gla-
dio, cui Angelus: *Cur, inquit, teris verbe-
rus asinam tuam? Ego veni, ut adversarer ei-
bi, quia per-versa est viatua, mihi que contra-
ria.* At ille: *Peccavi, nesciens quod tu stares*

Num. 22.
Attritio pedis
Balaamum
in viam re-
duxit?

Abat Propheta ille maledicturus popu-
lo Dei, at ecce asina, supra quam sedebat,
subtus eum cecidit, pedemque sedentis
attrivit: tunc aperuit Dominus oculos
Balaam, & vidit Angelum evaginato gla-
dio, cui Angelus: *Cur, inquit, teris verbe-
rus asinam tuam? Ego veni, ut adversarer ei-
bi, quia per-versa est viatua, mihi que contra-
ria.* At ille: *Peccavi, nesciens quod tu stares*

A *contra me, & nunc si displicet tibi, ut vadam
revertar.* O quot præcipites per abru-
pta perditionis abirent, nisi eis asinus
corporis subtus caderet, nisi pedem se-
dentis attereret! O quot ad mortis ter-
rores inquirunt: Si displicet tibi vadam per
viam hanc, per quam ambulo, revertar,
vitam commutabo, &c.

In manu forti erudit me, ne irem in viā
populi huius. Alij: *Quasi ad manum apprehen-
dit me, ne irem in viā populi huius.* *Isai. 8.
Alij.*

B Sic, sic obfirmat Deus, sic sistere aliquos
facit. *In chamo, & frano (infirmittatis, &
tribulationis) maxillas eorum constringe, qui
non approximant ad te.* Si aliquos profugos
invenit: *Tribulatio, & angustia, ceu Dei mi-
nistri, invenerunt me,*

Joab castrametatus circa Abelam:
*Tradite, inquit, illum solum (rebellem ac
proditorem Seba, Hebr. saturitatem.) & re-
cedemus à civitate.* *2. Reg. 20.
Hebr.*

C Sæuli furenti scyphum, & hastam ab-
stulit David, unde ille expergefactus:
*Peccavi, inquit, nequaquam ultra tibi male
faciam, quasi diceret: En novi fatis, quod
cum modò me posses unico ictu interficere,
vitam meam servasti. O divinum,
ò verè divinum in nos amorem, ac boni-
tatem! Quoriscumque dum eum persequere-
mur, offendebamus, unico ictu corpus,
animam mittere poterat ingehennam?
Sed scyphum solum nostrarum volupta-
tum abstulit, & hastam sanitatis, eui inni-
tebamur, quaque eum offendebamus,
abripuit, vitam autem servavit, ut dicas:
Nunc apparet, quod stultè egerim, & ignora-
verim multanimis, vel erraverim supra mo-
dum.* *1. Reg. 26.
Alij.*

O charæ, ò verè charæ tribulationes,
quæ nos præservant à peccato! Bonus ille
juvenis apud Hieronymum, qui carnis
tentatione vexabatur, justus Abbatis inju-
riis affectus, & calumniis fatigatus Papæ!
(respondit percontanti quomodo postea
circa tentationem haberet) vivere
non licet, & fornicari li-
bear?

D. Hier. ep. ad
Rusticum.

E